

згаданого вище закону, можна сказати, що рівень спорту в Україні середній. Про це свідчить те, що більшість відповідних показників не на високому рівні, зокрема, фінансове та матеріально-технічне забезпечення і забезпеченість кадрами сфери фізичної культури і спорту. За наказом Міністерства молоді та спорту України від 18.02.2019 року № 814 «Про проведення перевірки стану організації роботи зі зверненнями громадян за 2018 рік із залученням громадськості» була створена комісія з перевірки стану організації спорту. Проте, на жаль, це не дало суттєвих результатів. Щоб підвищити рівень розвитку спорту слід, на наш погляд, забезпечити з боку держави нормальне фінансування, адже більша частина державного бюджету йде на розвиток зовсім інших сфер.

Тож для здоров'я населення надзвичайно важливим є розвиток спорту та фізичної культури, який можливий лише після вдосконалення нормативно-правових актів, які регулюють відносини у цій сфері. Вивчення, аналіз і моніторинг правового забезпечення розвитку спорту в Україні є передумовою зростання його досягнень, зміцнення здоров'я населення та підвищення ефективності боротьби українських спортсменів за першість у світі.

Яценко Т. М.

Науковий керівник: Лисенко І. В.

НТУ «ХПІ»

ПРАВОВА ДЕРЖАВА: ПОНЯТТЯ, ОЗНАКИ, ПРОБЛЕМИ СТАНОВЛЕННЯ

Погляд на історичний розвиток держав та думок щодо творення справедливих законів вказує на те, що тема формування правової держави була актуальна в усі часи. Сьогодні не є виключенням з цього правила. Багато науковців в сферах права, політології, політики торкаються даної тематики, серед яких можна визначити О. Дашковську, А. Колодія, В. Тація, В. Тихого, О. Ярмиша.

Згідно зі ст. 1 Конституції Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою.

Вітчизняні дослідники в питанні визначення терміну «правової держави» дотримуються наступного: «держава, у суспільному й державному житті якої панують закони, що закріплюють основні права громадян, які виражають волю більшості або всього населення країни». Як основні ознаки правової держави науковці виділяють: верховенство права в усіх сферах суспільного життя; поділ влади на три незалежних гілки: законодавчу, виконавчу й судову; рівність закону для всіх і рівність усіх перед законом; підзвітність державної влади громадянам; пріоритетність прав та інтересів особи; охорона невід'ємних прав і свобод особи; відповідальність посадових осіб за дії, які вони чинять від імені держави тощо.

Нажаль, визначення поняття «правової держави» на папері, чи то в наукових статтях, чи в законодавстві не є гарантією того, що громадськість одразу опиниться в такій державі. Найважливішим чинником практичної побудови такої держави є правова свідомість та культура суспільства. Тобто чим більше громадян буде усвідомлювати те, що держава – це саме вони, що саме від їхньої правової обізнаності та свідомості залежать якість діяльності державних органів влади, незалежність та неупередженість судів, захист і дотримання основних прав і свобод людини, тобто – будова правової держави на практиці. Тому на даному етапі розвитку державності України треба приділяти увагу розвитку правової культури громадян, що, в свою чергу, буде сприяти нашої світової інтеграції.

Ніхто більше за нас самих, громадян України, не може бути зацікавлений у становленні та розбудові сучасної правової держави.